

Følgende Andragender ere blevne tilfillede Udvalget:

10. Andragende fra Handelsreisende Rosen berg i Aarhus om Indfødsret eller Hjemstedsbevis. (Indbragt den 26de Januar 1883 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgfreds, Inger Slev.)

Andragendet er saalydende:

„Under 19de August 1881 indgav Under tegnede Andragende til Indenrigsministeriet om at maatte forundes meddelt Indfødsret, da jeg dengang som nu var Rejsende her i Landet for et Handelshus i Altona og reiste her 9 à 10 Maanedere af Aaret i forskjellige Tidsrum. Medens jeg havde Bopæl i Aarhus, blev jeg senere af mine Principaler, for at beholde min Plads, tvungen til for Forretningens Skyld i Mellemrummene mellem Rejserne at opholde mig i Altona. Efter Flytningen blev der af Indenrigsministeriet fordret Attest for, at jeg endnu opholdt mig i Aarhus, og forlangt Byraadets anbefaling paany. Førstnævnte kunde jeg imidlertid ei skaffe, hvorfor min Sagfører, S. Høeg-Guldberg i Aarhus, fraraadede mig paany at indsende Ansøgning.

Jeg henvendte mig derefter til den danske Konsul i Hamborg, for at faae et Hjemstedsbevis til Brug for Anmeldelse til den tydske Øvrighed, da man, som bekendt, ikke maa opholde sig mere end 48 Timer uden en saadan i Tydskland; dette Bevis kunde Konsulen dog ikke give mig uden imod en Attest fra min Hjemsteds-Kommune, og da jeg ikke siden mit fyldte 18de Aar har opholdt mig i 5 Aar i nogen Kommune, Militærtjenesten fraregnet, kunde jeg, som vedlagte Skrivelser fra Odense og Aarhus udvise, ikke skaffe noget Attest, hvorfor jeg henvendte mig til Indenrigsministeriet, der dog svarede mig, som indlagte Skrivelse udviser.

Jeg er saaledes uheldig stillet, jeg boer en kort Tid af Aaret i Altona, hvor jeg ikke hører hjemme, men hører, hvad Bligter angaar, til Danmark, hvor det ogsaa er min Agt at forblive i Fremtiden og etablere mig.

Det er derfor min Bøn til den høie Rigsdag om dens Medvirkning til, at der maa forundes meddelt mig dansk Indfødsret eller, hvis dette ikke er muligt, Hjemstedsbevis fra Odense Kommune, hvor jeg har opholdt mig efter mit fyldte 18de Aar i over 5 Aar, naar Militærtjenesten regnes med.“

Udvalget gjør ingen Indstilling.

11. Andragende fra 20 Jordemødre i Maribo Amt angaaende en Lønningsforhøielse. (Indbragt den 29de Januar 1883 af Folkethingsmanden for Maribo Amts 3die Valgfreds, Nielsen-Grøn.)

Andragendet er saalydende:

„Vi underkrevne Jordemødre i Maribo Amt henvende os ærbødigst til det høie Folkething med Bøn om, at der maa blive arbeidet for en Lønningsforhøielse for Jordemødrene.

I Henhold til Lov af 8de Marts 1856 og 15de Mai 1875 er Lønnen for Jordemødre paa Landet: Fribolig, Jord til Græssgang for en Ko, Pengeløn 100 til 120 Kr., Alderstillaæg og Tillæg 40 Kr. Antager man, at der i hvert Jordemøderdistrikt fødes 30 Børn aarlig, hvilket vistnok for de fleste Vedkommende er for høit anslaaet, og antager man, at deraf $\frac{1}{3}$ er Bønderbørn, $\frac{1}{3}$ Husmandsbørn, $\frac{1}{3}$ Snderstersbørn, vil Indtægten for Barnefædres Betjening være: 60 Kr., 20 Kr. og 10 Kr. Herefter vil høieste Lønning udgjøre 250 Kr., næsthøieste 230 Kr., den næste 210 Kr. eller maaste kun 190 Kr., hvis den faste Løn er 100 istedetfor 120 Kr. Heraf vil det ses, at Jordemødre knap kunne stilles ved Siden af Husmænd med almindelig Jordlod, idet en saadan vistnok kan tjene 300 Kr. aarlig ved Dagarbeide. Den anstrængende og ansvarfulde Jordemøder-